

πού γιά τούτον πέρα βρέχει,
και σ'αυτό τό παταράκα
'πηρε δρόμο τώρα πάλι.
μ'ένα σπρέζιμο τού Ράλλη.

Φ. — Νέοι ποντικοί βαρβάτοι
μιά χαλάσαν τ'ο κρεβάτι.

Π. — Γιά τ'α κόμματα θά λες δίχως άλλο, μαλαγάνε,
όπου νέοι ποντικοί τούς έχλασαν τ'α πιάνα.

Λόγος άπλοός και συντομός τού Βενιζέλου τού Κρητός.

Φ. — Κόκορας νυχάτος
νυχοποδοράτος
περπατεί και κρίνει
μέ δικαιοσύνη.

Π. — Γιά τόν Βενιζέλο λές...σέ καταλαβαίνω, μπουφο...
μία γλώσσα θαρραλέα,
κρίνουσα και Βασιλέα
δίχως Μαζανιέλου σκοφο.

Φ. — Λόγος άπλοός, υπόδειγμα πρὸς έλους τούς έν τέλει,
πού προσφωός άνέφερε και τόν Άριστοτέλη.

"Όταν ένας, λέγει τούτους, κ'άν ελίγει κ'άν πολλοί
πρὸς συμφέρον δρούν κοινόν
άφανών κι 'επιφανών,
τότ' εκείν'ή πολιτεία θάναί πάντοτε καλή.

"Όταν έμεις δρέ καθέννας γιά τήν δόλγια του τήν τόπη,
τότε βράστο τέτοιο κράτος...προικητή ποτέ δέν βλέπει,
και γεμίσει τό μωαλό του μ'άμυρο και πίπερο,
κι'άν εκ τών πολιτευμάτων έχη τό καλλίτερο.

Πάν πολιτεύμα βεβαίως θά γνωρίζης, Ταρταρινε,
πῶς ανθρώπων έργον είναι,
κι' από τούτους εξαρτάται κι' είναι τούτων θέλημα
ν'άποδούν παντοστροφίως βλατέρα κι' ώφέλιμα.

Πίσταφε, βρέ στραβοκόνη,
πῶς κι' εδῶ και σ' άλλους τόπους
τό πολιτεύμα δέν κάνει,
δέν δημιουργεί κι' ανθρώπους.

Πίσταφε και σ' χαλνιτόπη,
κι' αν'σ'οτὸ πῶ καλό καλοσπ
τό πολιτεύμα σου χύσσει,
πῶς μ'αυτό θά δυστυχίσης
και θά βρείψης συμφοράς
διαν είσαι μακαράς.

"Όπότεν έχης άνθρωπιά, δρέ Περικλή τακκίνη,
και τό κακό πολιτεύμα 'μπορεί καλό νά γίνη,
μά σάν δέν έχης άνθρωπιά κι' είσαι σάν τώρα λέρα
θάναί και τό πολιτεύμα σάν τήν κακή σου 'μέρα.

"Όθεν τόν 'Ελευθέριον άκούοντας τής Κρήτης
κι' δσα γιά πολιτεύματα γράφει κι' ό Σταγειρίτης,
ν'άφήσουμε Συντάγματα, θεσμούς και καθιστώτα,
και ν' αναθεωρήσουμε τήν άνθρωπιά μας πρώτα

Μήν περνάς μέ μπουμπουλήθρας, μήν άκοός μπουμπουνητά,
θάραει σ'οτὸ παιδί τής Κρήτης,
πού σμερνό τό χαιρετά
ιδεώδης Ψηλορείτης.

"Ελπίζε και σέ κομμάτων μαρτυρώντας άρχηγούς,
πού'σ'οτὸ μέλλον δέν θά χρίουν έπ'ως έπω. Γ'πουργούς.
"Ελπίζε, κι' εκείνοι θέλουν νά μάς κάνουνε καλό,
μά φαγάδες τούς φιλοούν
και σάν εβέλλαιος τούς κολλοούν,
και τούς πέρνουν σάν Νεράδες τήν φωνή και τό μωαλό.

"Ελπίζε και σέ ρητόρων χοροτάγών άτροφιάν,
έχ' έλπιείας σ'ο μικρούς
και'σ'την δέξιμον σοφίαν
ρητορείας φαλακράς.

Κράτος στήριξε νεκρόν,
κράτος άπεφλωμένον,
εις τās έδρας φαλακρών
και τριχός έστερημένον.

Τίμα πάντας τούς μοχθούτας,
κι' ένθους νά χειροκροτῆς
έλους τούς άκολουθούτας
πολιτείαν άρετής.

Κύτταξε και τού Δραγούμη τού μουσοτραφός τήν θέσι,
άλλοι λένε πῶς θά μείνη, κι' άλλοι λένε πῶς θά πείση,
κι' όι Συνακτικοί τόν σκάνου,
κι' άλλοι, πού δέν έχουν μούσι,
έτοιμάζονται νά κάνουν
κατεπάνω τού γουρούσι.

"Αου κι' αυτόν τόν Σαντεκλαίρο κι' αυτήν τήν καλιμακούδα,
τρέξε και σ'ο παντοειδές έμάδας νά γνωρίσης,
και'σ'τόν Παναγιωτόπουλο τόν σκευητή τραγουδα:
σ'είδα και σέ λιμπίστηκα μέ τās έκαθαρίσεις.

"Ανε σχώμην τās καρδιάς
έν αγή και σ'ύγκηνησει,
πριν κανείς μάς σωφρονίσῃ
ξενικός ζουρλομανδύας.

Κι' άκουσε κι' άλλη μία
σπουδαία παροιμία
πρὸς γνῶσιν και συμμόρφωσιν τού Βασιλείου τούτου:
λαγός τήν φτέρην έτριβε κακό τού κεφαλού του.

"Ανε σχώμην τās καρδιάς πρὸς τήν πάσχοσαν μητέρα
πριν ό διάβολος και μάννα νά μάς πάρη και πατέρα,
κι' άλλη τώρα παροιμία μούρχεται σπουδαιοτέρα:
μά τό κλέφτη, δρό τού κλέφτη, τρείς και τήν κακή του 'μέρα.

Πλήν καιρός νά σιωπήσω
και πολλά θαρρῶ πῶς είπα...
Π. — Νά φυλάξεις έμπρός και πίσω...
Φ. — Δός μου κι' άλλαις... κύπτα κύπτα.

Εκεί καμψοσας ποικιλίας,
μ' άλλους λόγους άγγελίας.

Σενατόριο μεγάλο σ'οτὸ Σαίν-Κλου τών Παρισίων
τῆς Μπουνάν τής 'Ελληνικής, πούναί τόπος 'Ηλυσιών.
Σενατόριο μεγάλο γιά τόν κόμο τόν σακάτη,
Σενατόριο κι' εκείνον, όπου θέλουνε ραχάτι.
"Αρρωστοί και μη σ'ο τούτον τόν Παράδεισον καλοούναι
νά περνούν ζωή και κότα και νά ζούν βασιλικά,
και τῆς γῆς ή γλώσσας έλαις έχει πέρα θά λιποδούναι,
κι' όποιος 'Ελλην έχει πείει θα'μλι ή κι' 'Ελληνικά.
Τελειότης κατά πάντα, νοσηλεία ζηλευτή...
τι μιλιάρδα, τι λουτήρας, τι και τι και τι και τι.